

ряха всегда за како може да ги ползова нѣкой всы-те; и хотя да не имаха сила, интаяха обаче безпрестанно произволеніе, кое-то ги наполняваше съ человѣколюбіе всегда готово да ся излѣе. Като живѣяха убо въ пустыня-та, не само подивяха, но быдоха и по человѣколюбиви. Соблазнительна-та исторія на общество-то не снабдяваше вещество въ разговоры-те нмъ, но оная на природа-та привлечаше ги и исполняваше ги съ радость. Удивлявахася съ изумленіе за сила-та на Промысла, кой-то чрезъ нихны-те руцѣ бѣ расѣялъ средъ тыя бесплодны камени изобиліе, благодареніе, съ удовольствія непорочны, просты и неизчерпаемы.

Павель по силенъ и по уменъ на дванадесятигодишный возрастъ отъ пятнадцатогодишнаго Европейца бѣ украсилъ земледѣлства-та на Чернаго Доминга. Той ходеше съ него, въ банжны-те лѣсове, истрагваше младочки на тамарины, на кои-то круга-та глава има прекрасный зеленъ цвѣтъ; и младочки на лимоны, на портокалы, на датіеры, на кои-то плодъ-ать е поленъ съ захарна сливока (каймакъ), а благоухателна като цвѣтъ отъ портокалъ. И тыя древа, кои-то бѣха вече порастава-